

ΤΡΙΑ ΣΧΟΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ (Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ, Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ)

Μιχάλης Πιερής

1

Τον άνθρωπο Μιχαηλίδη τον γνώρισα προσωπικά πολύ αργά σε σχέση με το πόσο καλά τον γνώριζα μέσα από τη δουλειά του, τη θεατρική αλλά και τη συγγραφική.

Στην πραγματικότητα τον συνάντησα για πρώτη φορά στον Πύργο Ηλείας, πριν από τέσσερα χρόνια, το Νοέμβριο του 2009, όταν ήμασταν και οι δύο προσκεκλημένοι ομιλητές στο φιλολογικό μνημόσυνο του κοινού μας φίλου Γιώργη Παυλόπουλου που είχε φύγει ένα χρόνο πριν. Εκεί βρήκαμε χρόνο να γνωριστούμε από κοντά, να μιλήσουμε για τη δουλειά μας, και, το κυριότερο, να αισθανθούμε ότι γνωρίζόμασταν από πολύ παλιά, και πολύ καλά, μέσω της πλήρους (όσον αφορά εμένα) ή της μερικής (όσον αφορά τον Γιώργο) γνώσης που είχε ο ένας για τη δουλειά του άλλου.

Κάποτε συμβαίνει να συναντούμε, για διάφορους λόγους, κάποιους ανθρώπους πολύ συχνά, αλλά δεν νιώθουμε ότι τους γνωρίζουμε – συνήθως είναι η διαιφορετική νοοτροπία, η απουσία χημείας, κάποτε όμως είναι η «εξαίρετη πανοπλία» που όπως είπε ο Καβάφης κατασκευάζεται «με λόγια, με φυσιογνωμία, και με τρόπους», ή οι «τέλειες πανοπλίες» όπως το επανέλαβε ο Σεφέρης στην Κύπρο όταν ένιωσε, επιτέλους!, ότι «εδώ το βλέπει το φως του ήλιου».

Από την άλλη, υπάρχουν κάποιες συναντήσεις πολύ σύντομες, που όμως ορίζονται από μια νομοτέλεια, μπορεί να γίνονται σπάνια, είτε από κάποια σύμπτωση ή από κάποια συγκυρία, αλλά σου αφήνουν το βαθύ χνάρι μιας ουσιαστικής επαφής, ακριβώς επειδή πρόκειται για παράλληλες πνευματικές τροχιές τις οποίες κυβερνά η ίδια ή η ανάλογη στάση απέναντι στην τέχνη και στη ζωή.

Για μένα, στη γνωριμία του Γιώργου Μιχαηλίδη δεν έπαιξε ρόλο μόνο η, όσο μπορούσα, πιο στενή παρακολούθηση της θεατρικής του δράσης, ούτε μόνο η ανάγνωση των συγκλονιστικών μυθιστορημάτων του. Ήταν και τα όσα άκουγα γι' αυτόν και για την τέχνη του από κοινούς φίλους, ανάμεσα στους οποίους ξεχωρίζω τον δάσκαλό μου Γιώργο Σαββίδη και τον σπουδαίο ποιητή Γιώργη Παυλόπουλο, στον οποίο ο Μιχαηλίδης αφιερώνει το μυθιστόρημά του λάμδα. Ο Γιώργος Σαββίδης τόνιζε με κάθε ευκαιρία ότι